

ning til, for altsaa at sætte en Stopper for de aabenbare Uretfærdigheder, der er blevet praktiseret med § 8, svarede Ministeren bl. a. følgende: . . .

„Da jeg tænkte paa at fremsætte Forslag til Ændring af Lærerlønningslovens § 8 — det var nemlig min Agt allerede i Rigsdagssamlingens Begyndelse —, var der en Ting, der var mig klar dels efter de Forhandlinger, der var førte under Lovforslagets Behandling her i Tinget, og dels efter de Forhandlinger og Udtalelser, der senere er fremkommet baade i Tale og i Skrift om denne Lovbestemmelse, og det var, at man kunde ikke forandre Loven paa den Maade, at man borttog den Ret, som gennem denne Paragraf var givet Befolkningen til at komme af med en umulig Lærer“; . . . „men det stod mig endvidere paa Grund af de ogsaa efter min Mening undertiden uheldige Afskedigelser, som Paragraffen havde foraarsaget, klart, at der maatte ske en Ændring, og af alle Forhandlingerne fremgik det tydeligt, at denne Ændring maatte gaa ud netop paa det, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ogsaa frembævede i sin Tale, at der maatte indsættes en Appellinstans, som paa objektiv Maade er i Stand til at foretage en Undersøgelse og afgive sit Skøn om Sager vedrørende den nævnte Paragraf, og endelig, at naar denne Appellinstans skønnede til Gunst for Læreren, maatte der ydes Læreren økonomisk Dækning for hans Tab ved Afskedigelsen. . . . Men saa var der tre Spørgsmaal til, som jeg, naar jeg skulde fremsætte et Lovforslag, samtidig ønskede at faa løst. Det ene angik de skolesøgende Børns Forældres Indflydelse paa en Lærers Afskedigelse. . . .; det var ønskeligt, om man kunde give Forældrene *lovformelig* Indflydelse paa Lærerens Afskedigelse. Det andet Forhold var, at der i meget store Kommuner kan være flere Skoledistrikter, og der kan det gaa, saaledes som det har været Tilfældet i en Kommune med 4 Skoledistrikter, hvor Befolkningen eller, rettere sagt, et stort Flertal af de skolesøgende Børns Forældre i det ene Skoledistrikt ønskede Læreren afskediget, men de tre andre Skoledistrikter, som jo havde deres Indflydelse ved Valget baade af Skolekommissionen og Kommuneraadet, var i Stand til at stoppe dette, fordi de med største Lethed kunde forbinde, at der blev $\frac{3}{4}$ Majoritet i Sogneraad og Skolekommission for Afskedigelsen. . . . Endelig var der et tredje Punkt, hvor jeg ligeledes kunde ønske at faa en Ændring indført i § 8. Der var mit Ønske særlig foraarsaget af de Forhandlinger, der blev ført i Fjor. Ved Behandlingen af Lovforslaget om Skoletilsyn blev der nemlig udtalt Ønske om at faa indsat en saakaldt *Mæglingsinstitution*, der, inden Sagen blev ført videre til de egentlige Myndigheder, kunde forsøge en Mægling.“